

Lovforslaget.

vedtoges enstemmigt med 115 stemmer; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udstedelse af statsforskrivninger til Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 431).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget.

vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension og lov om pension og hjælp til enker m. fl., samt om en særlig ydelse til invalide- og folkepensionister m. fl.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 432).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Edel Saunte: Udvalget har afholdt et møde efter andenbehandlingen og indstiller enstemmigt til det høje ting, at det vedtager lovforslaget endeligt i den form, det fik ved anden behandling.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe beklager meget, at tinget forkastede

vore ændringsforslag ved anden behandling. Disse ændringsforslag ville have rettet betydeligt op på den lovgivning, der nu vedtages. De ville ikke alene have sikret zonegrænsernes bortfald nu, men også den lavere tilgangsalder og en mærkbar forbedring for alle pensionister.

Det er jo en kendsgerning, at trods snakken om, at man vil give de ældre del i velstandsstigningen, bliver der ud over engangstillægget ikke mere til folkepensionisterne i København og i købstæderne pr. 1. april 1961 end det, man faktisk fratog dem den 1. oktober i år; ja, for københavnernes vedkommende bliver der ifølge denne lovgivning ingen forbedringer, heller ikke den 1. april 1963, ud over det beløb, der dækker den pristalsportion, der blev frataget dem den 1. oktober. Denne kendsgerning kan ikke tilsøres. De ældre håbede på en realitetsforbedring alle steder. Nogle fik den, men andre får altså ingenting. Det er landkommunerne, der får den mærkbare forbedring i første omgang; det er også klart, at det skal de have, når zonegrænserne falder; købstæderne vil først senere få glæde af udligningen. For hovedstadens ældre kan det ikke siges at være tilfredsstillende, at der faktisk kun er givet dem en forhøjelse af rådighedssummen, som her i København andrager de 5 mill. kr. De 5 mill. kr. i København vil næppe kunne løse pensionisternes problemer med hensyn til huslejestigninger og med hensyn til deres forhøjede omkostninger i det hele taget i hovedstadsområdet.

Naturligvis er det et betydeligt fremskridt, at det endelig er lykkedes at komme af med de urimelige zonegrænser. Det burde efter kommunisternes opfattelse være sket med det samme og på én gang, ikke mindst nu, da vi for en gangs skyld har overskud i valutakassen, overskud i statskassen, produktionsforøgelse og god beskæftigelse. Der er jo nogle af os, der kan se tilbage på tider, da det ikke var sådan.

Selv om mit parti altså stadig mener, at folkepensionisterne skal have mere, at dette ikke er tilfredsstillende, er vi tilfredse med, at denne lovgivning om engangsydelser og zonegrænsernes bortfald gøres færdig før valget. En fugl i hånden er bedre end 10 på taget; man er dog i hvert fald så nogenlunde sikker på, at det ikke bare bliver ved